

CERKVENI GLASNIK

ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnjo soboto v mesecu za naslednji mesec. - Posamezna številka 1.— Din

SLOVESEN BLAGOSLOV ORGEL

v župni cerkvi Marijinega oznanenja v Tržiču

in

CERKVENI KONCERT

tržiškega cerkvenega pevskega zbora
se vrši v nedeljo 22. aprila 1934 ob 3. uri popoldne.

S P O R E D :

1. **Blagoslov orgel.** (izvrši mil. g. stolni dekan in skladatelj dr. Fr. Kimovec. Psalm 150. poje zbor na koru.)
  2. *Canestrari*: **Allegretto festoso.** (Igra na orgle g. organist M. Planinšek.)
  3. **Govor mil. g. dr. Kimoyca o cerkvenih orglah, ki se med govorom v posameznostih predstavljalo.**
  4. *Premrl*: **O slavni križ.**
  5. *Gallus*: **Glejte kako umira.**
  6. *Sattner*: **Majsko jutro.**
  7. *Železnik*: **Ave Maria.**
  8. *Maks Reger*: **Gloria in excelsis Deo.** (Igra na orgle g. profesor in skladatelj M. Tomc.)
  9. *Rihar*: **Ko v jasnem pasu.**
  10. *Mihelič*: **Mariji čast in slava.**
  11. *Nedved*: **Slava.**
  12. *I. S. Bach*: **Toccatina in fuga — F dur.**
  13. *M. Tomc*: **Preludij in fuga — E dur.**
  14. *Sattner*: **Glas zvonov.**
  15. *Klemenčič*: **Majniška pesem Jezusu.**
  16. *Železnik*: **Košček raja sredi maja.**
  17. *Dr. Kimovec*: **Slava Brezmadežni.**
  18. *Zuccoli*: **Sanctus.**
- Za zaključek: **Blagoslov z Najsvetejšim.**

Da bo mogoče vzdržati v cerkvi potrebni red, bodo izdane vstopnice: Sedeži po 10.— in 7.— Din; stojlišča po 4.— Din, otroci po 2.— Din.

Vstop bo samo skozi glavna vrata, vsi otroci naj pa vstopajo pri vratih moške kapele. Predprodaja vstopnic: v trafiki g. Perne.

Ob blagoslovitvi naših orgel.

Hvala Bogu, veseli dan 22. aprila prihaja, ko zaslišimo v naši župni cerkvi lepe, mogočne orgle, ki so res posrečeno delo g. mojstra Jenka. Lani je bil še ob starih orglah cerkveni koncert našega pevskega zbora 30. aprila. Dohodek tega koncerta je bil prvi izrecni prispevek za piščali novih orgel. Skoraj lahko rečemo, da imamo popolnoma nove orgle, dasi je od starih ostala vsa omara, meh in prav malenkostno število piščali, katere je pa mojster Jenko temeljito preuredil, da so mogle stopiti v vrsto novih. Zlasti stare omare bi bilo zelo škoda, če bi jo bili odstranili. Na globino je bila sicer povečana skoraj še enkrat toliko, a ta povečava je iz cerkve kar neopazena. Sicer sta pa omara tako temeljito in lepo prenovila mojster Križnar iz Št. Vida in pozlatarsko podjetje Pengov iz Ljubljane, da je res v okras cerkvi.

Že je bilo omenjeno v zadnjih številkah našega župniškega glasila, da se delajo orgle tudi z vso previdnostjo, ki je potrebna v današnjem pomanjkanju denarja. Brez posebnih pritiskov na župljane bodo izvršene. Prihranki župne cerkve, dar patronata, podružnic, zagotovljeni dar mestne občine, mnogi večji darovi posameznih, vse to je doseglo že veliko vsoto. Vsa župnija naj pa prispeva še za zadnje piščali na veseli dan 22. aprila. Ta dan bo pri vseh treh sv. mašah darovanje za orgle, katerega naj se po možnosti res udeleži vsak faran. Tudi otroci naj gredo pri osmi sv. maši k darovanju vsaj z malim darom, da bodo imeli to za spomin. Popoldne naj se pa zbere vsa župnija v cerkvi, da prisostvuje blagoslovitvi in zasliši prvič zaželjene glasove.

Točen obračun bo priobčen v prihodnji številki. *Malo s strahom, pa vendar z zapanjem na velikodušnost naših faranov, naj bo pa že sedaj izdano nekaj res veseliga: Če bodo darovanja 22. aprila res obilna in če bodo za popoldansko slovesnost verniki napolnili z vstopnicami cerkev, nam utegnejo orgle zapeti — brez dolga. To bo pa zares velik vzrok veselja! Bog naj nakloni to in seveda — naklonjenost faranov!*

Opozorilo! Na koru se včasih zbirajo za orglami nepridipravi, ki se nedostojno obnašajo ter izrezavajo omaro orgel in klopi. Tudi naša stara orgelska omara je imela nelepe znake takih neolikancev. Naj za vedno izginejo iz kora. Resni možakarji naj fantaline enostavno poženejo iz kora, da ne bō z njimi škode in nereda! Ozek prostor za orglami mora biti vedno prazen za prehod!

Sveta birma.

Na prvi binkoštni praznik je prišel Sveti Duh na apostole in postali so neustrašeni borci Boga in širitelji Cerkve Kristusove. In polagali so potem apostoli roke na vernike, katere je Sveti Duh popolnoma prenovil in utrdil tudi za boje in mučeniško smrt.

Še vedno, in zlasti dandanes, je človeštvo v zmedah, težavah in zablodah. Hudobni svet in hudobni duh hočeta odtrgati neumrjoče duše od Boga. Že mlada srca so v stalni nevarnosti. Zato zlasti mladi ljudje potrebujejo moči in tolažbe Svetega Duha.

Nasledniki apostolov, škofje, obnavljajo po volji božji med nami binkoštni praznik. Z delitvijo svete birme izročajo naše življenje Svetemu Duhu. O, to je veliki dan našega življenja! Pomemben dan za celo življenje. S prejemom svete birme postanemo božji izvoljenci, orodje Svetega Duha in izbrani borivci za Boga in za vse kar je njegovo. Sramotno in žalostno bi bilo za zaznamovanega Kristusovega vojščaka, če bi kdaj v življenju postal z besedo ali dejanjem nasprotnik svojega Gospoda! Bog nas tega varuj!

Kadarkoli škof naše otroke z zakramentom svete birme utrjuje v veri, naj se vsak že birman katoličan vpraša: „Kakšen vojak Kristusov sem? Zvest ali nezvest?“ Ko naši otroci Kristusu zvestobo pri sveti birmi obljublajo, naj jo vsak odrasli katoličan obnovi in poživi! Potem bo dan svete birme res za vse vedno pomemben.

Birmovanje in škofova kani- onična vizitacija v Tržiču.

Škofova vizitacija ima trojen namen: delitev svete birme, pregled cerkvene uprave in delovanja duhovnikov ter poživitev verskega življenja v župniji. Za tako vzvišen namen morajo pač z veseljem doprinesiti žrtve škof, duhovščina in tudi župljani. Dejansko stanje in versko življenje župnije se mora ob tej priliki razgrniti pred škofom, da zamore potem dobro še utrditi, slabo pa grajati in pri-vesti do poboljšanja.

Zadnje nedelje smo govorili o sveti birmi in o namenu škofovega prihoda v župnijo pri vseh treh sv. mašah. Zato o tem ne bomo še tu razpravljali. Nekateri stvari naj bodo pa še tu omenjene, da bodo ob času birmovanja gotovo upoštevane!

Obleka pri birmi naj bo dostojna! Tako pri birmankah, kakor tudi pri botricah.

No, moški tega navodila navadno ne potrebujejo. Svetost zakramenta in hiše božje, kakor tudi dostojanstvo človeškega telesa, zahteva spodobnost v obleki.

Birmanska darila naj ne bodo poglobitna skrb botrov in birmancev! Botri niso pri birmi samo zaradi posvetnih darov! Tudi v letih po birmi imajo botri le to poglobitno dolžnost, da se brigajo za versko življenje svojih varovancev, ne pa za stalna obdaruvanja. Navadno in primerno darilo je molitvenik. Pri nakupu tega je pa treba gledati predvsem na vsebino, ne na zapeljivo zunanjo opremo. Edini primerni molitvenik za naše birmance je: „Pri Jezusu“ ali „Večno življenje“. Dobita se ta dva molitvenika tudi v tržiških trgovinah v premnogih opremah. Samo iz teh dveh molitvenikov molijo naši šolarji skupno pri sveti maši in sv. obhajilu.

Birmanci naj ne uživajo opojnih pi-jač! Žalostno bi bilo, če bi bil kakšen otrok na ta lepi dan prvokrat v življenju pijan!

Na dan svete birme naj nihče ne zamudi svete maše. Prva sveta maša bo že ob 5. uri, od šeste do osme ure bo vsake pol ure začetek svete maše, zadnja sveta maša je pa škofova ob devetih. Pridiga je ta dan samo škofova. Vsi tisti otroci, ki ne gredo k sveti birmi, naj pridejo k sveti maši ob sedmih! Stariši in botri naj pazijo, da bodo birmanci gotovo pri sveti maši. Če kdo izmed birmancev ne pride k škofovi sv. maši, naj bo pri sveti maši že preje, do pričetka svete birme naj bo pa tudi gotovo v cerkvi.

Devetdnevnicu na čast Svetemu Duhu bomo opravljali v cerkvi pred birmo z molitvijo po vsakdanji šesti sv. maši. Kdor ne more tedaj v cerkev, naj opravlja to pobožnost sam z molitvijo na čast Svetemu Duhu devet dni.

Odpustki, ki jih podeli škof na dan svete birme, so: popolni vsem vernikom, ki pod navadnimi pogoji pobožno obiščejo vizitirano cerkev; nepopolni odpustek petdeset dni pa prejme vsak, ki je pri slovesnem škofovem blagoslovu po vhodu v cerkev.

Razvrstitev birmancev po cerkvi naj bo izvršena hitro. Treba bo pač ubogati gg. reditelje. Vsak boter naj stopi za svojega birmanca. Birmanec naj ima v sklenjenih rokah listek, preko rok pa birmanski trak. Med birmovanjem položi boter birmancu desno roko na desno ramo, potem pa zaveže trak preko čela in pelje birmanca po cerkvi skozi zakristijo, kjer bo trak odvezan in sveta krizma izbrisana. Sedanji predpis je, da naj se vrši birmovanje, če le mogoče, samo v cerkvi. Pri nas bo to težko, ker bo birmancev

veliko. A zunaj cerkve, če bodo lahko tam birmanci razpostavljeni, mora vladati lep red in mir. Naj nihče ne išče za zijala kakšne galerije na zidu župnijskega dvorišča!

Zadnji blagoslov spada k obredu svete birme. Zato se morajo botri z birmanci tega blagoslova gotovo udeležiti. Ko zazvoni proti koncu birmovanja z velikim zvonom, tedaj morajo vsi birmanci takoj v cerkev.

Molitve za naše pokojne se vršijo takoj po zadnjem blagoslovu v cerkvi in, ob lepem vremenu, tudi na pokopališču. Tudi teh molitev naj se udeleži kdor le more.

Spored ob birmi bo sledeči:

V petek 27. aprila se pripeljejo škof iz Loma ob šesti uri zvečer. Sprejem bo na Dolinski cesti s špalirjem na obeh straneh ceste. Kdor pride k temu sprejemu pač javno pokaže priznanje in spoštovanje cerkvene oblasti, ki jo škof predstavljajo. Vabljeni je seveda cela župnija, nihče pa ne more biti siljen. Sprejem naj bo le izraz vdanosti in spoštovanja naše župnije do Cerkve in do našega nadpastirja. Kdor namerava priti k sprejemu naj bo do tričetrt na šest pri cerkvi in naj uboga reditelje. Po pozdravih je v cerkvi blagoslov z Najsvetejšim. Nato obiščejo škof sirotišče in zavetišče.

V soboto zjutraj mašujejo škof ob sedmi uri. Te svete maše se udeležijo dečki in deklice meščanske šole, lahko seveda tudi šolarji iz osnovnih šol in drugi verniki. Pojejo pri tej sveti maši šolarji, ki tudi glasno molijo iz molitvenikov. Takoj po osmi uri obiščejo škof meščansko šolo in nato osnovno šolo. Pred obiskom osnovne šole pogledajo škof še kapelo Dekliškega doma in mimogredoč najbrže tudi cerkev svetega Andreja. Morda se zavleče obisk šol za nekaj časa čez poldne. Popoldne okoli pol treh bodo škof že v šoli v Dolini, kamor se peljejo z vozom. Po prihodu iz Doline se vrši pregled župne cerkve, župne pisarne, župnega gospodarstva, in vsega kar spada v predmet škofove vizitacije.

V nedeljo zjutraj so na razpolago Prevzvišeni za sveto spoved v župnikovi spovednici od pol šeste ure dalje. Spovedniki bodo tudi v vseh drugih spovednicah. Ob deveti uri je slovesen vhod v cerkev. Po škofovem slovesnem blagoslovu in razglasitvi odpustka je škofova pridiga in nato sveta maša. Po sveti maši se takoj prične razvrstitev birmancev za sv. birmo.

Odhod Prevzvišenega bo ob takem času, da bodo pred četrto uro že v Goričah. Večernice bodo to popoldne pred ali po odhodu Prevzvišenega, kakor bo označeno v oznanilu.

Viktor Kragl:

Peter Hicinger.

(Nadaljevanje).

Svoje zgodovinske spise je H. priobčeval največ v posameznih številkah „Novic“ in pa v posameznih letnikih koledarjev, ki jih je sam začel izdajati l. 1859 in jih spisoval do svoje smrti. Mnogo svojega nabravnega zgodovinskega blaga pa je H. priobčil tudi v glasilu „Zgodovinskega Društva“ v nemškem jeziku pisanih „Mitteilungen des hist. Vereins“. Hicingerja je zelo bolelo, da je naš narod pri drugih narodih tako malo poznan in zato je marsikak svoj spis uredil tako, da bi zlasti „Nemci začeli spoznavati Slovence“. Da bi ta svoj namen tembolj dosegel, je vestno dopisoval tudi v nemška glasila tako, da je tajnik nemškega zgodovinskega glasila, dr. Klun, sam očitno pripoznal, da se H. skrbno prizadeva Nemce seznanjati z uspehi Slovencev, ki so jih pri svojih zgodovinskih raziskavanjih dosegli. Tako je H. v glasilu „Mitteilungen“ z veseljem priobčeval, kar je potojč po domovini opazil o njej znamenitega.

Posebno ljub je bil pa Hicingerju rojstni kraj — Tržič in zato se nam ni čuditi, da je mnogo razprav in razpravic o Tržiču objavil. O starem Tržiču pripoveduje, da se je nahajal na desni strani ceste proti Ljubelju pod Košuto na takoimenovani Benedikovci zemlji, da ga je pa velika skala, ki se je od Košute odtrgala, podsula. Poroča nam, da so se še v starem Tržiču nahajala hišna imena, ki so se še tedaj v Tržiču nahajala, kakor Venediki, Poljaki itd. Zelo se je zanimal za cesto čez Ljubelj in poročal, kakšna je bila prvotno, kako in kdo so jo popravljali in izboljševali; posebno se je zanimal za idejo, da bi se skozi Ljubelj napravil predor, ki bi vezal Tržič s Koroško pri cerkvi sv. Lenarta. Redno je poročal o raznih nesrečah, katere so zlasti plazovi na Ljubelju povzročili. Vestno je iskal po starih listinah, da bi izsledil zanesljivih podatkov o postanku Tržiča in njegovem gospodstvu ter prebivalcih Gutenberg-a in Neuhausa. Pojasnjeval je zvezo Tržiča z Borovljami. Poročal o kakih posebnostih Tržiča, n. pr. o procesiji na dan Kristusovega Vnebohoda, o pasijonskih igrah, ki so se vršile tudi v Tržiču. — Pasijonske igre v Tržiču je H. v „Zgodnji Danici“ l. 1859 tako-le opisal: „Enaka pasijonska igra kakor v Kranju (v nemškem jeziku) je bila prejšnje čase v Tržiču navadno na Veliki petek, pa v slovenskem jeziku. Zgodba je bila razdeljena v več na-

stopov kakor ona v Kranju (tam je imela 15 nastopov); tudi se je po enakem potu skazovalo več oseb, kakor ondi. Ko sem bil otrok, je še živel tisti mož, ki je Kristusa namestoval, „Bogek“ so mu po navadi rekli. Na zgornjem koncu trga se je trpljenje Gospodovo začelo skazovati z molitvijo v vrtu; sodba je bila na trgu, kjer je več hiš imelo spredaj mostovže ali balkone, na katerih so se vsedali sodniki; križanje pa je bilo na drugem koncu trga na griču. Razun trpljenja Gospodovega so se kazale tudi druge zgodbe, ki so s trpljenjem v nekaki zvezi, n. pr. Adam in Eva v paradizu, potrpežljivi Job, zadnja večerja. Za ta del so se nosile posebno napravljene podobe na odrh, kjer je mladost zgodbe skazovala. Ostanek pogovora med Jobom in njegovo ženo mi je še znan iz materinih ust; iz tega se utegne posneti zgled, kaka beseda se je rabila. Jobova žena je med drugim govorila:

„Job, Job, Job, ti priprosti mož,
na gnoju konec vzel boš.“

Job je odgovarjal:

„Jobnja, ti preprosta žena,
govoriš kakor neumnih ena!“

Reči se mora, da je takošnja igra v zadnje začela biti preveč šaljiva, celo spačena, svetih reči nevredna. Sodniki so bili n. pr. nemarno oblečeni, na pol obuti, na pol bos; otroci, ki so igrali zadnjo večerjo, so bili v poslednji jedi in pijače preveč siti. Posebno nerodno pa so se obnašali preoblečeni hudobni duhovi; razne burke so uganjali in gledavcem marsikaj nespodobno nagajali. Po takem se ne more drugače reči, kakor da je bilo prav in potrebno odpraviti take igrokaze.

H koncu naj še to povem, da so se zraven te igre tudi „bičarji“ (gajžlavci) videli, ki so se sami bičali; in to je bilo do poslednjih časov v navadi. Kot otrok sem še poznal moža, ki je bil od nekdanj navajen se bičati na veliki petek. Ko je bila pasijonska igra opravljena, se je vselej še doma na večer bičal. Nekdanje čase so tako iskali živ občutek Kristusovega trpljenja v sebi obuditi. Takšnega bičanja ni ravno treba, toda močnejšega zatajevanja in globokejšega premišljevanja se moramo oprijeti, da se bodo naša trda in kamenita srca omečila k pravi žalosti nad Gospodovim trpljenjem in nad našimi grehi. Premišljevanje sv. križevega pota je za ta del posebno priporočati; ondi se pobožnost lahko obuja brez nevarnosti, da bi se sveta reč v napačno obrnila.“

Profesor Marn pripisuje Hicingerju tudi „Kratkočasnico“, priobčeno v 16. listu „Novic“ l. 1861, kjer svoje rojake graja zaradi nemškutarije, hvali zaradi obrtnije, jezikoslóvcem pa kaže v domačem narečju njihovo govorico; glasi se tako-le: „Monolog anga, k' noče Cimber bite. Jest ne vem, kaj bo to; tače se zmišljajo nekter naš gospodje, da je človeka groza. Saj je tržiška dolina vender zvo zaperta, pa od koder kak veter pripiha, že vse misle našem ljudém dergam oberne... V osemštiridesetega leta — takrat je vse po svet norevo. — Pred je vsak govoru, koker so mo ble usta zrasle, nemško alj kransko, pisov tud toko... No zdej je pa vse drgače; zdej naš gospodje nočjo druje k nemšče špraše... Nekdo je štedirov, od kod be biv ta nemšče zarod pod Ibelj peršu; tedej se je spovnu, de so ankat, mende še pred Kristšovem rojstvam, an nemšče Cimbre čez Snežniče na Vaško derle, in reku je: Gvišno je od tisteh ana truma med našme gorame zastava. Zato zdej nam ubojem Teržčanam za špot pravjo, de smo Cimbre; o jemnasta! Kam bo to še peršvo?... Ovbe, zdej je pa doste; menem, de Cimber vender še nisem, če glih je moj dešček nemško znov, moj oča pa niso znale in mate tude ne... Zato ostanimo, koker nas je Boh ustvaru, da nas ne bo tista pekvata krača po nosu kavsala.“ (Dalje prihod.)

Nikoli ne obetaj, česar ne boš mogel izpolniti. Če kaj obljubljaš, rajši manj obljubi, kakor pa, da bi obljubil, kar ne bi mogel izpolniti. Če si izgubil zaupanje, si izgubil vse, zakaj potem umrje čast, se izgubi ugled in družabne vezi se razrahljajo. Tvoja zvestoba naj bo kakor trden most, ki se človek nanj brez skrbi poda. Če pa moraš odreči kako stvar, jo odreci z lepo in prijazno besedo, da srce ne bo dvakrat ranjeno. Večkrat dobra beseda, s katero si zaproseno odrekel, več pomeni, kakor pa če bi dal z nevoljo ne vem kaj.

To in ono.

Iskreno zahvalo je poslal po naročilu prevz. g. škofa dr. Gnidovca škofijski konzulator g. Kordin iz Prizrena za poslani jekleni bistriški zvon. Ta zahvala spričuje, kako veliko veselje je v južnih krajih napravil zvon, ki smo ga pri nas odstavili. Naj bo zahvala kar priobčena:

„Gotovo Vas bo zanimalo, kako je romal Vaš zvon v Dušanovac. Prezvišeni je

odšel na veliki četrtek doli in nihče ni vedel v Djevdjeliji, kje je zvon. Ko pa je prišel v Dušanovac, so že potrkavali nanj. Bilo je veliko veselje z zvonom. Novi mežnar se je prav na Veliko noč poročil. Prezvišeni je cerkev na Veliko noč blagoslovil in obhajal je 80 oseb in okoli 30 otrok je birmal. Bila je velika svečanost in zvon je veliko pripomogel, da se je razpoloženje še povečalo. Prezvišeni pravi: „Lepo so potrkavali. Da bi bil le še en zvon! No, pa bomo že še bobili kakega dobrotnika!“ — Najiskrenejša zahvala od škofijskega ordinariata v Prizrenu g. župniku in pa tudi podružnici sv. Jurija, kakor tudi ljudem za trud in plačilo prevoznih stroškov. Bog Vam plačaj za vse. Zvon bo pa trajen spomenik Vaše ljubezni do naših vernikov na najjužnejšem delu naše domovine. Iskreno pozdravljeni!“

Letošnja romanja in skupna potovanja, ki jih priredi romarski odsek Katoliške akcije, Ljubljana, Miklošičeva cesta 7 so:

1. Romanje v Luřd z odhodom iz Ljubljane 10. julija. Poleg drugih krajev si ogledajo romarji tudi Ars in Paray le Monial. Vsi stroški: Din 3600. Priglasiti se je treba do 1. junija, ko je treba plačati že tudi svoto Din 1800.

2. Binkoštno romanje k blaženi Hemi v Krko na Koroškem bo 20. in 21. maja. To romanje je združeno s proslavo 1000 letnice ustanovitve krške škofije. Bo tudi prilika za ogled Celovca in Gospe Svete. Prijaviti in plačati potnino v znesku Din 175 je treba do 25 aprila.

3. Tristoletnica pasijonskih iger v Oberammergau je letos, pa bodo šli tja tudi Slovenci 28. junija in predvideno še enkrat v poletju. Ogledali si bodo tudi druge kraje z mnogimi znamenitostmi. Celokupni izdatki so proračunani na Din 1700. Priglasiti se je treba do 1. junija.

4. Višarsko romanje bo s posebnim vlakom 4. in 5. avgusta po istem sporedu kakor doslej. Stroški za vožnjo in potni list so Din 80. Priglasiti se je treba do 1. julija.

Mestna občina v Tržiču je predvidela v proračunu za orgle svoto Din 6000. Izplačana bo ta svota takoj, ko bo proračun potrjen. Že izraženo upanje cerkvenega predstojništva torej ni bilo varano; kakor ob drugih podobnih prilikah je tudi orglam priskočila mestna občina velikodušno na pomoč.

Temeljito čiščenje župne cerkve je potrebno, ko so zadnje poprave na koru povzročale veliko dviganje prahu. Razpra-

šena bo cerkev 23. aprila, 24. aprila naj pa pridejo požrtvovalne faranke cerkev umivat. Delo bo pa kar prijetno izvršeno, če bo naenkrat poprijelo dosti pridnih rok.

Bel pesek imajo v svoji bližini Bistričani. Kaj-ne, da ga te dni pripeljejo nekaj voz na pota našega pokopališča!

Oznanila za majnik.

1. Prvi majnik in praznik sv. apostolov Filipa in Jakoba. V župni cerkvi je ob šestih sv. maša farna, orglana. Ob devetih je sv. maša v cerkvi sv. Jožefa, h kateri je posebej vabljen delavstvo. Zvečer ob tričetrt na osem je pričetek šmarnične pobožnosti.

3. Najdenje sv. Križa. Ob šestih je orglana farna sv. maša.

4. Sv. Florijan, zaobljubljeni praznik za vso našo župnijo in prvi petek v mesecu. Ob šestih je sv. maša z blagoslovom. Ob osmih je sv. maša za požarne brambe pred oltarjem sv. Florijana. Ob devetih se prične pomikati, ob vsakem vremenu, procesija po običajni poti in v običajnem redu. Takoj po procesiji je slovesna peta sv. maša z leviti. Ves teden je, v smislu obljube, zjutraj ob šestih sv. maša pred Najsvetejšim. Pri šmarnicah zvečer so slovesne litanije. Zaradi prvega petka je na predvečer v župni cerkvi skupna molitev svete ure. Pričetek te svete ure naj bodo šmarnične litanije, ostalo naj pa molilci dopolnijo iz knjižice v skupni glasni molitvi.

6. V. nedelja po Veliki noči in prva v mesecu. Službe božje v navadnem redu. Zjutraj naj pristopijo moški v obilnem številu k mesečnemu sv. obhajilu za prelepi Marijin mesec!

Križev teden. Procesije se vršijo: v ponedeljek k sv. Jožefu, v torek k Sv. Ani, v sredo k sv. Juriju nad Bistrico. Odhod iz župne cerkve je vse tri dni takoj po šesti sv. maši, ki je orglana, to je ob pol sedmih. Te tri dni bo v župni cerkvi prva sv. maša že ob pol šestih. V cerkvi, kamor pride procesija, bo sveta maša s pridigo. Pri Sv. Ani in pri sv. Juriju bosta sv. maši za sosesko. V župno cerkev se vrača procesija samo iz cerkve sv. Jožefa.

10. Vnebohod Gospodov, zapovedan praznik. Ob šestih in desetih je sv. maša pred Najsvetejšim in z dvema blagoslovoma. Ob desetih je peta sv. maša po namenu Dolincev. Pred deseto sv. mašo se vršita običajni procesiji iz Doline in od Svete Ane.

11. Pričetek devetdnevnice na čast Svetemu Duhu. Predpisana molitev se bo opravila pri majniški pobožnosti.

19. Binkoštna vigilija. Ta dan je strogi post: zdržek mesnih jedi in pritriganje v jedi. Po šesti sveti maši je slovesen blagoslov krstne vode in nato peta sv. maša.

20. Binkošti, zapovedan praznik in nedelja. Ob šestih in desetih je sv. maša pred Najsvetejšim in z dvema blagoslovoma. Pred deseto sv. mašo, ki je slovesna z leviti, je klicanje Svetega Duha. Udje bratovščine Svetega Duha prejmejo ta dan ali katerikoli dan v osmini popolni odpustek pod navadnimi pogoji.

21. Binkoštni ponedeljek, nezapovedan praznik. Svete maše so v farni cerkvi kakor ob nedeljah. Takoj

po šesti sv. maši gre, ob vsakem vremenu, procesija k Sveti Ani pod Ljubeljem, kjer bo sv. maša s pridigo.

22. Binkoštni torek. Ob šestih je orglana farna sv. maša.

23., 25., 26. kvaterni dnevi z običajnimi zahtevami glede posta.

27. Praznik svete Trojice in kvaterna nedelja. Ob šestih in desetih je sv. maša pred Najsvetejšim. Zadnji dan za prejem velikonočnega sv. obhajila. Pred cerkvenimi vrati je pušca za reveže Vincencijeve konference. Takoj po prvi sv. maši je najprvo deklinško skupno sv. obhajilo, potem pa ura molitve za duhovnike pred Najsvetejšim. Zvečer po šmarnicah je običajno darovanje za vsakoletno slovesno mrtvaško opravilo za pokojne farane, ki bo naslednje jutro.

28. Slovesno mrtvaško opravilo za vse pokojne tržiške farane, posebno za dobrotnike župne cerkve. Ob pol šestih so velike bilje, nato slovesna črna peta sv. maša z leviti in končno obhod po pokopališču, kjer je tudi libera pred pokopališko kapelico.

31. Sklep šmarnične pobožnosti z zahvalno pesmijo.

Šmarnična pobožnost se vrši ves majnik vsak večer ob tričetrt na osem.

Shode cerkvenih organizacij nadomestuje v majniku šmarnična pobožnost.

Mesečna šolska sv. spoved bo označena v oznanilu v cerkvi.

Župnijska kronika za marec 1934.

Marca v naši župniji rojenih: 15.

Marca v naši župniji poročeni: Nihče.

Marca v naši župniji umrli:

1. Magušar Mihael, samski trafikant, rojen v Tržiču 29. 9. 1881, umrl v Tržiču, Glavni trg 28, dne 6. marca.
2. Theuerschuh Nikolaj, samski trgovec in sopesestnik, rojen v Tržiču 2. 12. 1869, umrl v Tržiču, Glavni trg 24, dne 9. marca.
3. Globočnik Neža, samska zasebnica, rojena v Tržiču 14. 1. 1867, umrla v Tržiču, Cerkevna ulica 21, dne 13. marca.
4. Benedik Jožefa, gospodinja - vdova, rojena v Križah 18. 12. 1872, poročena 3. 11. 1895, umrla v Tržiču, Na Blekah 29. marca.
5. Stegnar Maksimilijan, čevljarški mojster, rojen v Tržiču 15. 2. 1885, poročen 14. 4. 1911, umrl v Tržiču, Pot na zali rovt, dne 30. marca.

Marčna poročila od drugod:

1. Šarabon Marija, samska delavka v predilnici, rojena v Tržiču 1. 10. 1913, je utonila v Savi 14. marca in je bila pokopana v Otočah pri Dobravi 26. 3. 1934.
2. Debevec Ana, samska delavka v predilnici, rojena v Tržiču 18. 8. 1907, je utonila v Savi 14. marca in je bila pokopana v Trbojeh 4. aprila 1934.
3. Meglič Alojzija, rojena pri Sv. Katarini št. 14, dne 12. 6. 1903, je umrla v ljubljanski bolnici 15. 3. 1934.
4. Ovsenek Viktorija, hči Antona iz Tržiča, je umrla v ljubljanski bolnici 26. 2. 1934, stara dva dni.

Za predstavnika in založnika: Anton Vovk, župnik v Tržiču. Za urednika v Ljubljani: Dr. P. Guido Rant, O. F. M. Za Zadržno tiskarno v Ljubljani: Srečko Magolič.